

- másodlagosan állapítsa meg, hogy a jelen kereset benyújtásának napján a határozat 3. cikkében említett, a támogatás visszatéríttetésére vonatkozó kötelezettsége nem áll fenn, és ennek következtében a nevezett támogatás összege, valamint a kamatok nem esedékesek;
- harmadlagosan semmisítse meg a határozat 3. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdését és a kamatok kérdését utalja vissza a Bizottsághoz új határozat hozatala végett a kereset A melléklete vagy az Elsőfokú Bíróság az ítélet indokolásában megnevezett minden más megfontolása értelmében;
- minden esetben kötelezze a Bizottságot a költségek összességének viselésére;
- abban az esetben, ha az Elsőfokú Bíróság szerint nem szükséges határozatot hozni, kötelezze a Bizottságot az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikke 6. §-ának és 90. cikke a) pontjának rendelkezései összefüggésben való alkalmazásával a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2005. július 5-i C(2005) 1962 végleges határozatával (C 20/04, korábbi NN 25/04 állami támogatási ügy) a Bizottság a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított a Lengyelország által a Huta Częstochowa S.A.-nak nyújtott bizonyos szerkezetátalakítási támogatásokat, és elrendelte visszatéríttetésüket. A felperes a támogatás kedvezményezettjének egyik jogutódja, aki a Huta Częstochowa S.A. szerkezetátalakítása során megkapta ez utóbbi bizonyos eszközeit és forrásait, majd ezt követően az ISD Polska leányvállalatán keresztül megvásárolta őt az Industrial Union of Donbass társaság. A felperest a megtámadott határozatban felsorolják azon vállalkozások között, akik egyetemlegesen felelnek a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősített támogatások visszafizetéséért.

A határozat részleges megsemmisítésére irányuló keresete alátámasztására a felperes négy jogalapot hoz fel.

Első jogalapjával azt állítja, hogy a Bizottság nyilvánvalóan hibásan értékelte a vizsgálat kimenetele tekintetében meghatározó tényeket. Előadja, hogy amint az összeegyeztethetetlen támogatás eredeti kedvezményezettjének eszközeit eladták, amelyet az ISD Polska (és a Donbass) vásárolt meg, a támogatás eredeti kedvezményezettjének eladójánál maradt a nevezett támogatás nyeresége, és ezért neki kell annak visszafizetését biztosítania. A felperes úgy véli, hogy a jelen ügyben a Huta Częstochowa eszközeinek az ISD Polska (és a Donbass) részére többek között a Majątek Hutniczyn keresztül történt eladására vonatkozó tények helyes megállapításának arra a következtetésre kellett volna vezetnie a Bizottságot, hogy a Huta Częstochowa termelőeszközeinek a piaci árnak megfelelő árért történő átvételével a támogatást ezúton már visszafizették az eladónak. A felperes szerint a Bizottság e tény tekintetében megszegte az ügy minden lényeges körülményére vonatkozó gondos és pártatlan vizsgálatának követelményét.

Második jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megszegte a csatlakozási okmányok a Lengyel acélipar szerkezetátalakításáról szóló 8. jegyzőkönyvét⁽¹⁾ azáltal, hogy egyes rendelkezéseit csak szó szerint értelmezte, amelyeket a felperes szerint az általuk követett célok és az elfogadásukhoz vezető körülmények figyelembe vételével kellett volna értelmeznie. Ez a feltételezhetően hibás értelmezés indította a Bizottságot a 8. jegyzőkönyv elfogadása előtt kapott állami támogatásnak a

határozata 1. mellékletében meg nem nevezett társaságoktól való visszatéríttetésének elrendelésére, amely melléklet nyolc kedvezményezett társaságot sorol fel, amelyek az EK 87. és 88. cikkétől eltérve jogosultak Lengyelországtól támogatást kapni. Azt is állítja, hogy amennyiben a 8. jegyzőkönyv nem mondja ki, hogy megfelelően meghatározott időszak tekintetében visszaható hatállyal bír, a Bizottság értelmezése számos alapelvet (mint a visszaható hatály tilalmát és a jogbiztonság elvét) figyelmen kívül hagyott. A felperes azt állítja, hogy a helyesen értelmezett 8. jegyzőkönyv nem ad hatáskört a Bizottságnak az 1. mellékletben fel nem sorolt társaságok által a jegyzőkönyv elfogadása előtt kapott állami támogatások visszatéríttetésének elrendelésére. Arra a következtetésre jut, hogy mivel jogalap nélkül járt el, a Bizottság időbeli okból (*rationae temporis*) jogtalanul avatkozott bele más közösségi intézmények hatáskörébe.

A harmadik jogalap, amelyet a felperes másodlagos kérelmével kapcsolatban említ arra az esetre, ha az Elsőfokú Bíróság megállapítaná, hogy a Bizottság megfelelően állapította meg a tényeket és helyesen értelmezte a 8. jegyzőkönyvet, a 659/1999 rendelet⁽²⁾ 14. cikke (1) bekezdésének megsértésére vonatkozó határozat elfogadásával a Bizottság az egyenlő elbánás elvével, a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvével ellentétesen járt el.

Negyedik jogalapjával a felperes a megtámadott határozat 3. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdésének megsemmisítésére vonatkozó harmadlagos kereseti kérelmének alátámasztására az állítja, hogy a Bizottság megsértette a 794/2004 bizottsági rendeletet⁽³⁾ a jelen ügyben a támogatások visszatérítésére alkalmazandó kamatláb kiszámítása során.

⁽¹⁾ HL 2003. L 236, 948. o.

⁽²⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)

⁽³⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet (HL 2004. L 140., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 4. kötet, 3. o.).

2006. október 18-án benyújtott kereset – Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM (1000)

(T-298/06. sz. ügy)

(2006/C 310/49)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Agencja Wydawnicza Technopol (székhelye: Częstochowa, Lengyelország) (képviselők: V. von Bomhard, A. Renck és T. Dolde ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2006. augusztus 7-én az R 447/2006-4. sz. ügyben hozott határozatát; és
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: az „1000” szóvédjegy a 16., 28. és 41. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában – védjegybejelentés száma: 4 372 264.

Az elbíráló határozata: a védjegybejelentés elutasítása.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a felperes véleménye szerint a számok főszabályként nincsenek híján megkülönböztető képességnek, és ugyanúgy szolgálhatnak az eredet jelölésére, mint a szavak.

A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése, mivel a bejelentett védjegy nem leíró jellegű, hiszen az árukra nyomott „1000” védjeggyel szembesülő fogyasztók nem jutnak információhoz az érintett áruk jellemzői tekintetében.

2006. szeptember 4-én benyújtott kereset – Promat kontra OHIM – Puertas Proma (Promat)

(T-300/06. sz. ügy)

(2006/C 310/50)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Promat GmbH (Ratingen, Németország) (képviselő: J. Krenzel)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Puertas Proma S.A.L.

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság változtassa meg az alperes 2006. május 4-i határozatát (R 1058/2005-1. sz. ügy) úgy, hogy az teljes körűen adjon helyt a fellebbezésnek;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: A felperes.

Az érintett közösségi védjegy: A „Promat” szóvédjegy az 1., 2., 6., 17., 19., 20. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában (bejelentés száma: 803 825).

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Puertas Proma, S.A.L.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: Különösen a „PROMA” ábrás védjegy a 6., 20. és 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában (239 384. sz. közösségi védjegy), amelynél a felszólalás a 6., 19. és 20. osztályokra vonatkozó bejelentés ellen irányult.

A felszólalási osztály határozata: A felszólalásnak helyt adás.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A 40/94/EK rendelet (1) 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjának megsértése, mivel sem az ütköző megjelölések, sem az ütköző áruk nem hasonlóak. Következésképpen nem áll fenn az összetévesztés veszélye az ütköző védjegyek között.

(1) A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

2006. november 6-án benyújtott kereset – Hartmann kontra OHIM (E)

(T-302/06. sz. ügy)

(2006/C 310/51)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Paul Hartmann Aktiengesellschaft (Heidenheim, Németország) (képviselő: K. Gründig-Schnelle ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: Az „E” szóvédjegy az 5., 10. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában – 4 316 949. sz. bejelentés.

Az elbíráló határozata: A bejelentés kifogásolása.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.